

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

De paupertatis excellentia & eius amore, à Thoma nostro ex parentibus
imbibito. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

VITA THOMAE A KEMPIS.

iustitiae lumen non illuxit, & Sol intelligentie non est ortus. Scriptum enim est: Nisi credideritis, non intelligetis. Felix contra Thomas noster, qui ab initio vita Christi sacris est illustratus, & præcipuis virtutibus ornatus, & qui ab adolescentia sua portauit iugum Domini.

Exodi 20.
Actuorum 21.

3. At nunc, si ad mores seculi nostri respicere vacet, videamus plerique omnes solo nomine Christiani: quin etiam in id peccare, quod sanctissimum Christi nomen sic assumimus in vanum? Vbi enim est nunc veritas, Christiano digna? Vbi iustitia? Vbi charitas illa maiorum nostrorum gemina? Vbi sanctæ vita splendor? Vbi vestrum simplicitas? Vbi vigilia? Vbi ieiunia? Perierunt hæc, (nisi in religiosis domibus) omnia. Et in eorum locum, successerunt teterima vitiorum monstra, præsertim hac tempestate, suborta heresi etiam in Sacramenta Christi blasphemia; usque adeò, ut quod Christus Iudeis interminabatur, iam ingruentibus Turcis verendum sit nobis, ut malos male perdat & vineam suam locet aliis agricolis, (Christianis tamen, sed melioribus) qui reddant ei fructum temporibus suis. Verum quia optimi viri sanctissimam vitam, non satyram scribendam receperunt, non addam verbum amplius.

CAPUT V.

De paupertatis excellentia & eius amore, à Thoma nostro
é parentibus imbibito.

S Aug. ser.
de S Stephan.
Georg.
Pirc Kämmer.

1. Secundò, ingentis beneficij duxit loco, quod parentibus pitis & iis modicis natus esset. Sicut enim, auctore Augustino, Ecclesia Stephani protomartyris precibus conversionem debet Pauli: & auctore Ambrofio, D. Monicæ pientissimæ matris lacrymis, Augustini: Non enim fieri (inquit) potuit, ut tantarum lachrymarum filius periret. Ita Thomas debet parentibus, & nos, Thomæ, tot paupertatis, modestiæ, seu humilationis, & patientiæ præconia: quæ cum sæpe alibi, tum in opere de tribus tabernaculis habentur maxima.

2. Natus enim est patre opifice, quotidiano labore victimæ grè queritante Campis, urbe insigni in Traiectensi diecesi, sive, quod alii sentiunt, in agro Campano: matre autem, (ut Carthusianus pater scriptum reliquit) humili genere, quod ego inter pretor, fortuna tenui. Nam ut ipse in vita Florentij de se attestatur, receptus est patrocinio Florentij in domum matronæ sanctæ, deinde in domum patiperum clericorum: & utrobique eleemosynis educatus. Pientissimæ autem matris exhortationibus, sanctioris doctrinæ, & per eam religionis imbibit amorem. Patria autem vita, ad omnem laborem indurata, omni paupertate,

VITA THOMAE A KEMPIS.

te, modestia, & tolerantia decorata, has tres præcipue induit vir-
tates: ferè enim sit, ut filii parentum insequantur mores,

3. Quocirca cas in tribus collocauit tabernaculis: Et in primo
quidem paupertatem non abs re, quoniam Dominus ipse no-
ster, omnium rerum cognitor perspicacissimus & censor requiri-
sum, primos beatitudinis assequentes definiuit, qui pauperes
essent spiritu. Et in omnibus paradoxis & consilijs suis nihil tan-
topere commendauit, quanto paupertatem & rerum omnium
abdicationem: prævidens nimirum, per opum incrementa, &
paupertatis contemptum, veram religionem & omnis honestatis
amorem labefactatum iri. Quam rem ne dæmones quidem tacuer-
unt, vaticinantes & Lacædemonicæ & Romæ gentis imperia
per diuiniarum luxum ad interitum ventura.

4. Verum, ut non omnium erat olim adire Coriothum, ita nec
omnium est agnoscere paupertatis donum. Quippe, ut Lucanus
cecinit:

Nondum intellecta deorum

Munera.

Omnies enim, ut Comicus ait, ad rem sumus audiores. Ideoque
ut ad prouinciam penitus terribilem, & factu difficultinam, sed
planè diuinam Maronianus Euander hospitem suum Æneam
hunc inuitat verbis:

Aude hæc contempnere opes, & te quoque dignum.

Finge Deo.
Quæ verba acerrimo vir iudicio, quamplurimi estimant Seneca,
non minoris à quo quis Christiano estimanda. Sunt enim parado-
xi illi dominico consona: Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia.
que habes, & da pauperibus. Perfectamen sic esse, est se fingere
& efformare, ut sit dignus Deo. Alioqui dicat Dominus: Qui non
reliquerit omnia propter me, non est me dignus. Vnde & Angeli
ad pastores: Et hoc vobis signum: Inuenietis infantem pannis inuolu-
tum, & positum in praesepio. Quod signum? Nisi diuinitatis sub pan-
niculis latens. Nam & vivens & moriens non habuit, quo caput
inclinareret.

C A P V T VI.

De modestia, ac humilitatu laude.

T Antum ergo absuit, ut hunc paupertatis buccinatorē mo-
dicorum parentum, auf toleratæ per adolescentiam totam
inopie puduerit vel pœnituerit: ut se pauperium non semel
prædicarit, & paupertatis ac modestia amorem omnibus, quam
maximo posset studio, induxerit: multum in hoc instituto à va-
nißimo illoram fastu discepans, qui parentes & affines tenues
agnoscere

Horatius I.
1. epist ad
Scœuam,
quæ proxima
est au-
tepulti-

Virg I. s.
Aenid.

Matt. 19.

Luca 2.

Luca 9.